

Biblické zamyslenia a modlitby

od 18. do 25. januára

TÝŽDEŇ

MODLITIEB



ZA JEDNOTU KREŠŤANOV - 2021



Zostaňte v mojej láske a budete prinášať veľa ovocia (Por. Jn 15,5-9)

podľa materiálov na stránkach Konferencie biskupov Slovenska

www.kbs.sk/pdf/EKU/EKUTMJK2021.pdf

a Ekumenickej rady cirkví na Slovensku

www.ekumena.sk/Archiv/2021/Tyzden_MODLITIEB_2021.pdf

1. deň, pondelok 18. januára 2021

Povolani Bohom

2. deň, utorok 19. januára 2021

Vnútorne dozrievať

3. deň, streda 20. januára 2021

Vytvárať jedno telo

4. deň, štvrtok 21. januára 2021

Spoločne sa modliť

5. deň, piatok 22. januára 2021

Nechajte sa premeniť Slovom

6. deň, sobota 23. januára 2021

Prívetivo prijímať iných

7. deň, nedeľa 24. januára 2021

Ja som vinič, vy ste ratolešti

8. deň, pondelok 25. januára 2021

Zmieriť sa s celým stvorením

Povolání Bohom

„Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás“ (Jan 15, 16a)

Čítania:

Genezis 12,1-4: Povolanie Abraháma

Hospodin povedal Abrámovi: „Odíd' zo svojej krajiny, od svojho príbuzenstva a z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem! Urobím z teba veľký národ, požehnám ťa, zvelebím tvoje meno. Bud' požehnaním! Požehnám tých, čo teba žehnajú a tých, čo tebe zlorečia, prekľajem. V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.“ Vtedy Abrám odišiel, ako mu prikázal Hospodin. Šiel s ním aj Lót. Abrám mal sedemdesiatpäť rokov, keď odišiel z Charánu.

Ján 1,35-51: Povolanie prvých učeníkov

Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: „Hľa, Baránok Boží!“ Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a šli za Ježišom. Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte?“ Oni mu povedali: „Rabbi,“ čo v preklade znamená Učiteľ, „kde bývaš?“ Povedal im: „Pod'ťe a uvidíte!“ Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Bolo to okolo desiatej hodiny. Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a šli za Ježišom, bol Ondrej, brat Šimona Petra. Ten našiel najprv svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša,“ čo v preklade znamená Pomazaný. Priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, Jánov syn. Budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter. Na druhý deň sa Ježiš rozhodol odísť do Galiley. Našiel Filipa a povedal mu: „Nasleduj ma!“ Filip bol z Betsaidy, Ondrejovho a Petrovho mesta. Filip našiel Natanaela a povedal mu: „Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v Zákone i Proroci, Ježiša, Jozefovho syna z Nazareta.“ Nato mu povedal Natanael: „Z Nazareta? Čo odtiaľ môže byť dobré?“ Filip mu odpovedal: „Pod' a uvidíš!“ Keď Ježiš videl prichádzať Natanaela, povedal o ňom: „Hľa, pravý Izraelita, v ktorom nieto lesti!“ Natanael sa ho opýtal: „Odkiaľ ma poznáš?“ Ježiš mu odpovedal: „Skôr ako ťa Filip zavolať, videl som ťa, keď si bol pod figovníkom.“ Natanael mu povedal: „Rabbi, ty si Boží Syn, ty si kráľ Izraela!“ Ježiš mu povedal: „Veríš len preto, lebo som ti povedal, že som ťa videl pod figovníkom? Uvidíš väčšie veci ako tieto.“ Potom mu povedal: „Amen, amen, hovorím vám, uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka.“

Zamyslenie

Cesta sa začína stretnutím medzi človekom a Bohom, medzi stvorením a Stvoriteľom, medzi časom a večnosťou.

Abrahám počul volanie: „Odíď do krajiny, ktorú ti ukážem“. Podobne ako Abrahám, aj my sme povolani, aby sme opustili to, čo nám je dôverne známe, a vydali sa na miesto, ktoré nám Boh pripravil v hĺbke nášho srdca. Na tejto ceste sa stávame čoraz viac sami sebou, teda ľuďmi, aký Boh chcel od počiatku. A keď nasledujeme toto naše povolanie od Boha, stávame sa požehnaním pre našich drahých, našich blízkych, aj pre svet.

Božia láska nás hľadá. Boh sa stal človekom v Ježišovi, v ktorom sa stretáme s Božím pohľadom. V našich životoch – tak ako je to v Evanjeliu podľa Jána – počujeme Božie volanie rozličnými spôsobmi. Dotknutí jeho láskou sa vydávame na cestu. Toto stretnutie je začiatkom cesty premeny – žiarivým začiatkom vzťahu lásky, ktorý sa vždy obnovuje.

„Jedného dňa si pochopil, že do najväčších hĺbok tvojej bytosti bolo už bez tvojho vedomia vstúpené áno. A ty si sa rozhodol kráčať za Kristom ...

Mlčiac v Kristovej prítomnosti, pochopil si jeho slová: „Pod' a nasleduj ma, a ja dám tvojmu srdcu odpočinok.“

Pramene Taizé, s. 65-66¹

Modlitba

*Ježišu Kriste,
ty nás hľadáš, ty nám chceš ponúknuť svoje priateľstvo
a viesť nás k čoraz plnšiemu životu.*

*Daruj nám odvahu odpovedať na tvoje povolanie,
aby sme mohli byť premenení
a stať sa svedkami tvojej nežnosti k svetlu.*

Amen.

¹ Brat Roger z Taizé: *Pramene Taizé – Láska každej lásky*, Vydavateľstvo Serafin, 1997.

Vnútorne dozrievať

„Zostaňte vo mne a ja zostanem vo vás“ (Ján 15, 4a)

Čítania:

Efezanom 3,14-21: Aby Kristus prebýval v našich srdciach

Preto zohýnam kolena pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou. Tomu však, ktorý pôsobením svojej moci v nás a nad to všetko môže urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, tomu sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia na veky vekov. Amen.

Lukáš 2, 41 – 52: Mária uchovávala všetko vo svojom srdci

Jeho rodičia každoročne putovali do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež sa ta vybrali na sviatky, ako bývalo zvykom. Po skončení sviatočných dní, keď sa vracali domov, chlapec Ježiš zostal v Jeruzaleme a jeho rodičia o tom nevedeli. Keďže sa domnievali, že je niekde v skupine pútnikov, prešli deň cesty, potom ho hľadali medzi príbuznými a známymi. Keď ho nenašli, vrátili sa do Jeruzalema a hľadali ho tam. Po troch dňoch ho našli v chráme, ako sedí medzi učiteľmi, počúva ich a vypytuje sa. Všetci, čo ho počúvali, boli ohromení jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zbadali, strípili od úžasu a jeho matka mu povedala: „Dieťa moje, čo si nám to urobilo? Pozri, tvoj otec a ja sme ťa s úzkosťou hľadali.“ On im odpovedal: „Ako to, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že sa mám zaoberať tým, čo patrí môjmu Otcovi?“ No oni neporozumeli slovu, ktoré im povedal. Vrátil sa s nimi, prišiel do Nazareta a bol im poslušný. Jeho matka však uchovávala všetky jeho slová vo svojom srdci. A Ježiš napredoval v múdrosti, veku a obľube u Boha i u ľudí.

Zamyslenie

Stretnutie s Ježišom v nás vyvoláva túžbu byť s ním a zostať v ňom: to je čas, v ktorom dozrieva ovocie. Keďže Ježiš bol plne človekom, rástol a dozrieval ako my. Viedol jednoduchý život a dôsledne praktizoval svoju židovskú vieru. Počas svojho skrytého života v Nazarete, keď sa zdanlivo nič mimoriadne nedialo, sa sýtil Otcovou prítomnosťou.

Mária kontemplovala Božie konanie vo svojom živote i v živote svojho Syna. Všetko to uchovávala vo svojom srdci a tak krok za krokom objímala Ježišovo tajomstvo.

Aj my potrebujeme dlhý čas dozrievania, potrebujeme celý život, aby sme pochopili hĺbku Kristovej lásky, umožnili mu zostať v nás a nám zostať v ňom. Bez toho, aby sme tušili ako, Duch spôsobuje, že Kristus prebýva v našich srdciach. Náš vnútorný človek sa posilňuje cez modlitbu, počúvanie Božieho slova, náš spoločný život s druhými, uvádzanie do praxe toho, čo sme pochopili.

„Dovoľme Kristovi vstúpiť do hĺbky našej bytosti... On prenikne oblasti našej mysle a nášho srdca, prenikne naše telo až do najvnútornejšej časti našej bytosti, takže aj my jedného dňa okúsime hĺbku milosrdenstva.“

Taizé, *Les écrits fondateurs*, s.134²

Modlitba

*Duchu Svätý,
daj, nech dokážeme prijať Kristovu prítomnosť do svojho srdca,
a starať sa o ňu ako o tajomstvo lásky.*

*Živ naše modlitby,
objasňuj nám Písma,*

*konaj prostredníctvom nás,
aby v nás krok za krokom rástlo ovocie tvojich darov.*

Amen.

² Frère Roger de Taizé : *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux*, Les Ateliers et Presses de Taizé, 2011. Porov. s. 5, poznámka pod čiarou č. 3 (Úvod do témy na rok 2021).

Vytvárať jedno telo

„Milujte sa navzájom tak, ako som vás miloval ja“ (Ján 15, 12b)

Čítania:

Kolosanom 3, 12 – 17: Oblečte si milosrdný súcit

Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, oblečte si milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť, navzájom sa znášajte a odpúšťajte si, najmä ak by mal niekto niečo proti niekomu. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy odpúšťajte druhým! Nadovšetko sa však odejte láskou, ktorá je zväzkom dokonalosti. A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď preň ste boli povolani v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás prebýva bohato: vo všetkej múdrosti sa navzájom učte a napomínajte a vďačne spievajte vo svojich srdciach Bohu žalmy, hymny, duchovné piesne. A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.

Ján 13, 1 – 15; 34 – 35: Milujte sa navzájom

Bolo pred sviatkami Veľkej noci. Pretože Ježiš vedel, že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohto sveta k Otcovi, a preto, že miloval svojich, ktorí boli na svete, preukázal im dokonalú lásku. Pri večeri, keď diabol už vložil do srdca Judáša, syna Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí toho, že Otec mu dal všetko do rúk a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od večere, odložil si vrchný odev, vzal si zásteru a opásal sa. Potom nalial do umývadla vodu a začal umývať učeníkom nohy a utierať ich zásterou, ktorou bol opásaný. Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. Ten mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Čo ja robím, to ty teraz nechápeš, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel.“ Šimon Peter mu povedal: „Pane, teda nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu odpovedal: „Ten, kto sa okúpala, nepotrebuje sa už umývať, iba ak nohy; inak je celý čistý. Aj vy ste čistí, ale nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ Keď im umyl nohy a obliekol si vrchný plášť, znova sa posadil k stolu a povedal im: „Uvedomujete si, čo som vám urobil? Vy ma nazývate Učiteľ a Pán, a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som vám teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy, aj vy si máte navzájom umývať nohy. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili tak, ako som urobil ja vám. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali. Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci, ak budete mať lásku jeden k druhému.“

Zamyslenie

V predvečer svojej smrti si Ježiš pokrľakol, aby umyl nohy svojim učenikom. Vedel, aký je spoločný život náročný a aké je dôležité vzájomné odpustenie a služba. „Ak ťa neumyjem,“ povedal Petrovi, „nebudeš mať so mnou podiel“.

Peter prijal Ježiša pri svojich nohách. Nechal sa umyť. Dotkla sa ho Kristova pokora a láskavosť, preto neskôr nasledoval jeho príklad a slúžil spoločenstvu veriacich v ranej Cirkvi.

Ježiš si želá, aby život a láska prúdili cez nás ako miazga vo viniči, aby kresťanské spoločenstvá vytvorili jedno telo. Ale dnes, tak ako včera, nie je jednoduché žiť spoločne. Často čelíme našim vlastným obmedzeniam. Niekedy nedokážeme milovať tých, ktorí sú nám v spoločenstve, farnosti alebo rodine najbližší. Niekedy sa naše vzťahy úplne prerušia.

V Kristovi sme pozvaní obliecť si milosrdný súcit v nespočetných nových začiatkoch. Vedomie, že nás Boh miluje, nás pohýna, aby sme prijali jedni druhých s našimi silnými i slabými stránkami. Vtedy je Kristus medzi nami.

„Hoci nemáš takmer nič, stal si sa tvorcom zmierenia v tajomstve spoločenstva, ktorým je Kristovo telo, Cirkev?“

Povzbudzuje ťa spoločné nadšenie; teš sa, že nie si sám – vo všetkom kráčaš cestou spolu so svojimi bratmi a sestrami. S nimi si povolaný uskutočňovať podobnosť o spoločenstve.“

Pramene Taizé, s. 62

Modlitba

*Bože, náš nebeský Otče,
zjavuješ nám svoju lásku prostredníctvom Krista
a prostredníctvom našich bratov a sestier.*

*Otvor naše srdcia,
aby sme sa dokázali navzájom prijímať
aj s našimi rozdielmi a žiť v odpustení.*

*Daj, aby sme žili zjednotení v jednom tele,
aby tak vyšiel na svetlo dar, ktorým je každý človek.*

Nech sme všetci spolu odrazom živého Krista.

Amen.

Spoločne sa modliť

„Už vás nenazývam sluhami [...] Nazval som vás priateľmi“ (Ján 15, 15)

Čítania:

Rimanom 8, 26 – 27: Duch prichádza na pomoc našej slabosti

Takisto aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Ved' nevieme ani to, za čo sa máme modliť. Ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľnými vzdychmi. Ale ten, čo skúma srdcia, pozná zmysľanie Ducha, lebo sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.

Lukáš 11, 1 – 4: Pane, nauč nás modliť sa?

Raz sa Ježiš na niektorom mieste modlil. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: „Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov.“ Ježiš im povedal: „Keď sa modľíte, hovorte: Otče, posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo. Chlieb náš každodenný dávaj nám každý deň, a odpusť nám naše hriechy, ako aj my odpúšťame každému svojmu dlžníkovi. A neuved' nás do pokušenia.“

Zamyslenie

Boh žízni po vzťahu s nami. Hľadá nás, ako hľadal Adama, keď naň v záhrade volal: „Kde si?“ (Genezis 3, 9).

Boh prišiel v Kristovi, aby sa s nami stretol. Ježiš žil v modlitbe vnútorne spojený so svojim Otcom, a zároveň nadväzoval priateľstvá so svojimi učeníkmi a s tými, ktorých stretal. Predstavil im to, čo je pre neho najcennejšie: vzťah lásky s Otcom, ktorý je aj naším Otcom. Ježiš a jeho učeníci spoločne spievali žalmy, zakorenení v bohatstve židovskej tradície. Inokedy Ježiš odchádzal do samoty, aby sa modlil.

Modlitba môže byť individuálna alebo spoločná. Môže vyjadrovať úžas, námietky, prosby, vďačnosť alebo jednoducho ticho. Niekedy máme túžbu modliť sa, ale máme pocit, že toho nie sme schopní. Keď sa obrátíme na Ježiša a povieme mu „nauč ma to“, môže nám to ukázať cestu, pretože už naše želanie je modlitbou.

Keď sa spolu zídeme ako skupina, je to pre nás oporou, lebo piesňami, slovami a tichom, vytvárame spoločenstvo. Ak sa modlíme s kresťanmi iných tradícií, môžeme byť prekvapení, keď zacítíme, že nás spája puto priateľstva, ktoré pochádza od Toho, ktorý presahuje každé rozdelenie. Formy môžu byť rôzne, ale Duch, ktorý nás zhromažďuje, je ten istý.

„Prostredníctvom našich pravidelných spoločných modlitieb v nás kľíči Ježišova láska, hoci ani nevieme ako. Spoločná modlitba nás však neoslobodzuje od osobnej modlitby. Jedno podporuje druhé. Nájdime si denne čas na obnovenie nášho blízkeho vzťahu s Ježišom Kristom.“ Taizé, *Les écrits fondateurs*, s. 84

Modlitba

*Pane Ježišu,
celý tvoj život bol modlitbou,
dokonalou harmóniou s tvojím Otcom.*

Nauč nás skrze svojho Ducha modliť sa v súlade s tvojou láskyplnou vôľou.

*Nech sa veriaci celého sveta spoja v prosbách a chválach
a nech príde tvoje kráľovstvo lásky.*

Amen.

Nechajte sa premeniť Slovom

„Vy ste už čisti pre slovo, ktoré som vám povedal“ (Ján 15, 3)

Čítania:

Deuteronomium 30, 11 – 20: Božie slovo je veľmi blízko

Tento príkaz, ktorý ti dnes dávam, nie je pre teba nepochopiteľný ani veľmi vzdialený. Nie je v nebi, aby si mohol povedať: ‚Kto vystúpi do neba, aby nám ho odtiaľ zniesol a dal ho počuť, aby sme ho mohli plniť?‘ Nie je ani za morom, aby si mohol povedať: ‚Kto zájde za more, aby nám ho priniesol a mohli sme ho počuť a plniť?‘ Ved' to slovo je veľmi blízko, v твоjich ústach a v tvojom srdci, aby si ho mohol dodržiavať. Pozri, dnes som ti predložil život a dobro, smrť a zlo. Keď ti dnes prikazujem, aby si miloval Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po jeho cestách a zachovával jeho príkazy, ustanovenia a právne predpisy, potom budeš žiť a rozmnožíš sa. Hospodin, tvoj Boh, ťa bude požehnávať v krajine, ktorú ideš obsadiť. Ak sa ti však srdce odvráti a nebudeš poslúchať, ak sa dáš zviest' ak sa budeš klaňať iným bohom a budeš im slúžiť, dnes vám oznamujem, že určite zahyniete, nebudete dlho žiť v krajine, do ktorej sa uberáš a ktorú ideš po prechode cez Jordán obsadiť. Dnes volám za svedkov proti vám nebesia i zem. Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kľatbu. Vyvol' si teda život, aby si zostal nažive aj so svojim potomstvom. Miluj Hospodina, svojho Boha, poslúchaj jeho hlas a pridržaj sa ho, pretože od toho závisí tvoj život a dĺžka твоjich dní, aby si mohol bývať v krajine, ktorú Hospodin pod prísahou sľúbil dať tvojim otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi.“

Matúš 5, 1 – 12: Blahoslavení ste

Keď Ježiš videl zástupy, vystúpil na vrch, sadol si a jeho učeníci pristúpili k nemu. 2 Otvoril ústa a začal ich učiť: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme. Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. Blahoslavení milosrdní, lebo im sa dostane milosrdenstva. 8 Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. Blahoslavení tvorcovia pokoja, lebo oni sa budú volať Božimi synmi. Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa haníť, prenasledovať a všetko zlé na vás ľ živo hovoriť. Radujte sa a vesel'te sa, lebo v nebesiach máte veľkú odmenu. Ved' takto prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.“

Zamyslenie

Božie slovo je nám veľmi blízko, je požehnaním a prísľubom šťastia. Ak otvoríme svoje srdce, Boh k nám hovorí a trpezlivo premieňa to, čo v nás odumiera. Odstraňuje to, čo bráni v raste skutočnému životu, tak ako vinohradník, keď orezáva vinič.

Pravidelná meditácia nad biblickým textom, osamote alebo v skupine, mení náš pohľad. Mnohí kresťania sa modlia blahoslavenstvá každý deň. Blahoslavenstvá nám odhaľujú šťastie, ktoré sa ukrýva v tom, čo ešte nie je naplnené; šťastie, ktoré presahuje každé utrpenie: blahoslavení sú tí, ktorých sa dotkol Duch, už nebudú viac zdržiavať svoje slzy, ale nechajú ich prúdiť, a tak dosiahnu útechu. Keďže objavili skrytý prameň v krajine svojho vnútra, rastie v nich hlad po spravodlivosti a smäd po spoločnom angažovaní sa s druhými za pokojný svet.

Neustále sme pozývaní, aby sme v našom myslení a činoch obnovovali svoj záväzok k životu. Existujú chvíle, keď už tu a teraz vopred zakúšame požehnanie, ktoré sa naplní na konci časov.

Modli sa a pracuj, aby Boh mohol vládnuť. Nech Božie slovo vdýchne život tvojej práci a odpočinku počas celého dňa. Pri všetkom zachovaj vnútorné ticho, aby si tak zostával(a) v Kristovi. Nech ťa naplní duch blahoslavenstiev: radosť, jednoduchosť, milosrdenstvo.

Tieto slová denne recitujú sestry z Komunity v Grandchamp

Modlitba

Milujúci Bože!

*Buď zvelebený Bože, náš Otec,
za dar tvojho slova vo Svätom písme.*

Buď zvelebený za jeho premieňajúcu moc.

*Pomôž nám zvoliť si život a veď nás svojím Duchom,
aby sme mohli zakúsiť šťastie, o ktoré sa tak veľmi chceš s nami podeliť.*

Amen.

Prívetivo prijímať iných

„Chodte a prinášajte ovocie, aby vaše ovocie zostávalo“ (Ján 15, 16b)

Čítania:

Genezis 18, 1 – 5: Abrahám pohostil anjelov pri Mamreho duboch

Keď Abrahám sedel pri vchode do svojho stanu pri Mamreho duboch, za najväčšej páľavy dňa sa mu zjavil Hospodin. Pozrel sa a neďaleko seba videl stáť troch mužov. Len čo ich zbadal, bežal im v ústrety od vchodu svojho stanu a poklonil sa im až po zem. Povedal: „Pane, ak som získal u teba priazeň, neobíd' svojho služobníka! Dám priniesť trochu vody, umyjete si nohy a odpočiniete si pod stromom. Donesiem kus chleba, posilníte sa a pôjdete ďalej. Veď preto ste zabočili k svojmu služobníkovi.“ Oni odpovedali: „Urob, ako vravíš.“

Marek 6, 30 – 44: Ježiš sa zľutoval nad zástupmi

Apoštolí sa zišli k Ježišovi a oznámili mu všetko, čo robili a učili. Povedal im: „Podťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite!“ Stále tam totiž prichádzalo a odchádzalo množstvo ľudí, takže sa nemali kedy ani najesť. Odplavili sa teda člnom na pusté miesto, kde boli sami. Mnohí ich uvideli odchádzať a spoznali ich; zbehli sa tam pešo zo všetkých miest a predišli ich. Keď Ježiš vystúpil z člna, videl veľký zástup a zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. Začal ich učiť mnohým veciam. Keď už čas značne pokročil, pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: „Toto je pusté miesto a je už veľa hodín. Rozpusť ľudí, aby sa rozišli po okolitých osadách a dedinách a nakúpili si nejaké jedlo.“ Ale on im povedal: „Vy im dajte jesť!“ Opýtali sa ho: „Máme ísť nakúpiť chlieb za dvesto denárov a dať ľuďom jesť?“ On sa ich však opýtal: „Koľko máte chlebov? Chodte sa pozrieť!“ Keď to zistili, povedali: „Päť chlebov a dve ryby.“ Prikázal im, aby všetkých usadili po skupinách na zelenú trávu. Posadali si v skupinách po sto a po päťdesiat. Potom vzal tých päť chlebov a dve ryby, pozdvihol zrak k nebu, dobrorečil, lámal chleby a podával učeníkom, aby ich rozdávali ľuďom. Aj dve ryby rozdelil všetkým. Všetci jedli a nasýtili sa. A ešte nazbierali dvanásť plných košov nalámaných zvyškov z chlebov a rýb. Tých, čo jedli z chlebov, bolo päťtisíc mužov.

Zamyslenie

Keď sme premenení Kristom, jeho láska v nás rastie a prináša ovocie. Prijatie druhých je konkrétny spôsob, ako sa s nimi podeliť o lásku, ktorá je v nás.

Ježiš vo svojom živote prijímal tých, ktorých stretol. Počúval ich a dovolil im, aby sa ho dotkli. Nezľakol sa ich utrpenia. V evanjeliomom rozprávaní o rozmnožení chlebov je Ježiš pohnutý súcitom, keď vidí hladný zástup. Vie, že celá ľudská bytosť musí byť nasýtená a že iba on vie skutočne utíšiť hlad po chlebe a smäd po živote. Avšak nechce to robiť bez svojich učeníkov, bez toho mála, čo oni môžu dať: päť chlebov a dve ryby.

Aj dnes nás Ježiš pozýva, aby sme sa stali spolupracovníkmi jeho bezpodmienečnej starostlivej lásky. Niekedy aj niečo malé – ako láskavý pohľad, uši pripravené počúvať či naša prítomnosť – stačí, aby sme pomohli ľuďom cítiť sa prijatí. Keď ponúkneme naše slabé schopnosti Ježišovi, použije ich prekvapujúcim spôsobom.

Vtedy zakúsime to, čo Abrahám: keď dávame, dostaneme, a keď prijmemo druhých, sme naplnení hojným požehnaním.

„Je to sám Kristus, koho prijímame ako hosta.“ Taizé, Les écrits fondateurs, s. 99

„Nájdu v nás hostia, ktorých deň čo deň prijímame, ľudí, ktorí vyžarujú Krista – náš pokoj?“
Pramene Taizé, s. 73

Modlitba

*Ježišu Kriste,
túžime bezvýhradne prijímať bratov a sestry, ktorí sú medzi nami.
Ty vieš, ako často sa cítime bezmocní zoči-voči ich utrpeniu,
no ty nás vždy predchádzaš,
ty si ich už prijal vo svojom súcite.*

*Prihovor sa im cez naše slová, pomôž im cez naše činy
a nech tvoje požehnanie spočinie na nás všetkých.*

Amen.

Rást' v jednote

„Ja som vinič, vy ste ratolesti“ (Ján 15, 5a)

Čítania:

1. Korint'anom 1, 10 – 13; 3, 21 – 23: Ved' či je Kristus rozdelený?

Napomínam vás však, bratia, menom nášho Pána Ježiša Krista, aby ste hovorili jednomyselne a neboli medzi vami roztržky, ale aby ste boli zjednotení v tom istom zmýšľaní i úsudku. Od ľudí z domu Chloé som sa totiž dozvedel o vás, bratia moji, že sú medzi vami sváry. Mám na mysli to, že každý z vás hovorí: „Ja som Pavlov!“ „Ja som Apollov!“ „Ja zas Kéfasov!“ „Ja Kristov!“ Ved' či je Kristus rozdelený? Vari bol za vás ukrižovaný Pavol? Alebo ste boli pokrstení v Pavlovom mene?

Nech sa teda nikto nechváli ľuďmi, ved' všetko je vaše: či Pavol, či Apollo, či Kéfas, či svet, či život, či smrť, veci prítomné, či budúce: všetko je vaše, vy ste však Kristovi a Kristus je Boží.

Ján 17, 20 – 23: Ako ty a ja sme jedno

Neprosím však len za nich, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa; aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si dal mne, dal som ja im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne, aby boli tak dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma ty poslal a zamiloval si si ich tak ako mňa.

Zamyslenie

Ježiš sa v predvečer svojej smrti modlil za jednotu tých, ktorých mu dal Otec: „aby všetci boli jedno [...] aby svet veril“. Keďže sme s ním spojení ako ratolesti s viničom, prúdi v nás a oživuje nás tá istá miazga.

Každá kresťanská tradícia sa snaží priviesť k srdcu našej viery: k spoločenstvu s Bohom v Kristovi, skrze Ducha Svätého. Čím hlbšie prežívame toto spoločenstvo, tým väčšími sme spojení s ostatnými kresťanmi a s celým ľudstvom. Pavol nás varuje pred postojom, ktorý ohrozoval už jednotu prvých kresťanov: absolutizovaním vlastnej tradície na škodu jednoty Kristovho tela. Rozdiely nás potom skôr rozdeľujú, než aby nás vzájomne obohacovali. Pavol mal veľmi širokú víziu: „Všetko je vaše, vy ste však Kristovi a Kristus je Boží“ (1 Kor 3, 22 – 23).

Kristova vôľa nás zaväzuje ísť po ceste jednoty a zmierenia. Zaväzuje nás tiež spojiť sa s ním v modlitbe: „aby všetci boli jedno [...] aby svet veril“ (Ján 17, 21).

„Nikdy sa nezmier s pohoršením rozdelenia medzi kresťanmi, ktorí s takou ľahkosťou vyznávajú lásku k blížnemu, ale sami ostávajú rozdelení. Nech je jednota Kristovho tela tvojou vášnivou túžbou.“ Taizé, *Les écrits fondateurs*, s. 83

Modlitba

*Duchu Svätý,
ty oživujúci oheň a jemný dych,
príď a prebývaj v nás.*

*Obnov v nás vášnivú túžbu po jednote,
aby sme žili s vedomím puta, ktorým sme v tebe spojení.*

*Daj, nech sa všetci kresťania, ktorí si obliekli pri krste Krista,
spoja a spoločne vydávajú svedectvo o nádeji, ktorá ich posilňuje.*

Amen.

Zmieriť sa s celým stvorením

„Aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná“ (Ján 15, 11)

Čítania:

List Kolosanom 1, 15 – 20: Všetko pretrváva v ňom

On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého tvorstva. Ved' v ňom bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho. A on je pred všetkým a všetko pretrváva v ňom. On je hlavou tela, Cirkvi. On je počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby tak mal vo všetkom prvenstvo. Ved' Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť a aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži.

Marek 4, 30 – 32: Ako horčičné zrnko

A pokračoval: „K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko, ktoré je po zasiatí do zeme najmenšie zo všetkých semienok na zemi, ale zasiaté vzíde a býva mohutnejšie ako všetky iné rastliny a vyháňa také veľké konáre, že v jeho tieni môžu hniezdiť nebeské vtáky.“

Zamyslenie

Hymnus na Krista v *Liste Kolosanom* nás pozýva oslavovať Božiu spásu, ktorá objíma celý vesmír. V ukrižovanom a zmŕtvychvstalom Kristovi sa otvorila cesta zmierenia a aj stvorenie má pred sebou budúcu perspektívu života a pokoja.

Očami viery vidíme, že Božie kráľovstvo je veľmi blízko, hoci je ešte nepatrné ako horčičné zrnko, ktoré sotva vidno. Predsa však rastie, pretože aj uprostred utrpení tohto sveta pôsobí Duch Vzkrieseného. On nás povzbudzuje, aby sme sa spolu so všetkými ľuďmi dobrej vôle neprestajne usilovali o spravodlivosť a mier, a pričínili sa o to, aby sa zem opäť zmenila na domov pre všetky stvorenia.

Spolupracujeme na diele Ducha, aby tak stvorenie mohlo vo svojej plnosti naďalej chváliť Boha. Keď príroda trpí a ľudské bytosti sú pošliapované, Duch vzkrieseného Krista nedovolí, aby sme sa dali odradiť, a pozýva nás, aby sme sa podieľali na jeho diele uzdravenia.

Novosť života, ktorý nám Kristus prináša – hoci je skrytá – je svetlom nádeje, ktoré žiari všetkým; je zdrojom zmierenia pre celé stvorenie a prináša radosť

pochádzajúcu zhora: „*Aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná*“ (Ján 15, 11).

„*Chceš oslavovať novosť života, ktorý nám Kristus dáva v Duchu Svätom, a chceš dovoliť, aby ona žila v tebe, uprostred nás, v Cirkvi, vo svete a v celom stvorení?*“

Druhý záväzok prijímaný počas skladania sľubov v Komunitě v Grandchamp

Modlitba

*Ó, trikrát svätý Bože,
ďakujeme ti, že si nás stvoril a miluješ nás.*

Ďakujeme ti za tvoju prítomnosť v nás a v stvorení.

*Daj, nech dokážeme hľadiť na svet,
ako naň hľadiš ty – s láskou.*

*Nech sme v nádeji tohto pohľadu schopní budovať svet,
v ktorom bude prevládať pokoj a spravodlivosť,
na slávu tvojho mena.*

Amen.

